

[Krog Hansen.]

stillet. Hvis nu de radikale gav udtryk for, at de ville stemme for dette ændringsforslag, så var det jo højst sandsynligt, at der var andre, der ville springe med på vognen, og så havde vi mulighed for at få ændringsforslaget vedtaget og dermed mulighed for at få flere medlemmer ind i de kommunale råd, således som de radikale er interesserede i det. Jeg kan heller ikke bare mig for at sige, at jeg spekulerer på, om det skulle være den nye moderne radikale politik — men det må åbenbart være noget, der er kommet efter valget — hvor man siger: på den ene side og på den anden side. Jeg kan godt forstå, at de radikale er dem, der er mest interesseret i, at antallet af kommunalbestyrelsesmedlemmer bliver forhøjet.

Hr. Hans Hækkerup var inde på, at det formentlig kun ville gavne de små fraktioner, der fandtes rundt omkring, og der var måske også mulighed for, at det ville forsinke byrådenes og kommunalbestyrelsernes arbejde. Jeg ved ikke, om hr. Hans Hækkerup betragter de radikale som en lille fraktion. Det er jo sådan, at rundt omkring i visse kommunalbestyrelser sidder der f. eks. et enkelt radikalt medlem. Der sidder også nogle steder et enkelt medlem fra socialistisk folkeparti, det erkender jeg. Men når disse kommuner bliver lagt sammen med andre kommuner, hvori der ikke sidder radikale medlemmer eller medlemmer fra socialistisk folkeparti; så er det vel helt klart for alle, at de pågældende vil ryge ud af kommunalbestyrelsen, og man får altså ikke mulighed for at høre de meninger, som disse medlemmer skulle dække. Jeg finder det altså i allerhøjeste grad udemokratisk, at man vil prøve på at skubbe disse grupper ud, således at der ikke bliver den berøringsflade over for befolkningen, som jeg meget gerne havde set. Det må jo være rigtigt, at hvis man har en kommunalbestyrelse som f. eks. i Helsingør, hvor der sidder 19 medlemmer, og man har én ude i vores nabokommune, hvor der sidder 15, og man slår disse to kommuner sammen og kun går op på f. eks. 25, så skal der mange, mange flere stemmer til for at kunne få disse mennesker ind, og man får altså efter min formening en dårligere kontakt ud til befolkningen. Hertil kommer jo også, at det arbejdspres, der efterhånden

lægges på kommunalbestyrelsesmedlemmerne, som udfører en meget, meget stor del af deres arbejde i deres fritid, det bliver større og større. Der er en rivende udvikling derude, og man må bruge mange, mange timer på udvalgsarbejde. Og jo større kommunerne bliver, jo mere må man selvfølgelig arbejde i disse udvalg, og er man så ikke flere til at dele dette arbejde, så tror jeg, der er en del, der kører sure. Man har sagt, at hvis antallet blev forhøjet, ville man få en mere langsommelig arbejdsform i byrådene. Jeg er ikke sikker på, at man har ret. Det er dog sådan, at der vælges en ordfører for hvert enkelt parti, og uanset om der sidder 25 eller der sidder 35 — bortset fra at der ville kunne blive plads til et medlem fra de radikale, og han ville selvfølgelig bruge lidt tid til at sige noget — så vil man i virkeligheden ikke få en mere langsommelig arbejdsform.

Jeg må altså bede både udvalgets medlemmer og de andre ærede medlemmer her i folketinget om endnu en gang at tænke sig om og spørge sig selv, om vi er tjent med at få denne berøringsflade over for vores borgere i byen gjort dårligere, end tilfældet har været for.

I det andet ændringsforslag, som jeg har stillet til § 37, foreslår jeg, at man skal ledsage budgettet med investerings- og finansieringsplaner. Jeg er altså ikke tilfreds med, at man kun forelægger disse planer, når man har lyst til at forelægge dem. Jeg mener, det er en absolut nødvendighed.

Hr. Hans Hækkerup var også her inde på, at det ikke var rimeligt, at man stillede sådanne krav over for f. eks. små kommuner. Jeg er ikke helt sikker på, at dette krav vil virke belastende for de små kommuner. Min erfaring i forbindelse med investeringsplaner, arbejdsplaner og finansieringsplaner er, at man ad denne vej skaber et godt redskab, et godt stykke værktøj, som ikke er belastende for kommunalbestyrelsen, men tværtimod hjælper den til at se, hvad der egentlig vil ske i de kommende 5 år, måske oven i købet i de kommende 10 år. Og også de enkelte kommunalbestyrelsesmedlemmer får via en sådan investerings- og finansieringsplan mulighed for at se, hvad der egentlig skal ske i den enkelte kommune. Det er jo desværre sådan, at det er kasse- og regnskabsudvalget, der i meget, meget stor ud-